

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

1830
double

HET BOOTJE

VAN

DE ARK,

BELADEN MET VEELVULDIGE AANGEKOMENE BRUSSELSCH E BERIGTEN.

(Particuliere Brieven.)

Schrijven van een jong militair, die brussel stormenderhand heeft helpen innemen, aan zijne bruid alhier.

Oef! oef! lieve bruid! wij zijn er, en wel den drie en twintigsten, binnen gerukt. Juist den dag, waarop wij vereenigd zouden geworden zijn, en wel op hetzelfde uur, stond ik aan de *Schaerbeeksche* poort tegenover het hoekhuis van MEUS, waarin de rebellen zich genesteld hadden, die onafgebroken vuur op ons gaven. Het was er warm, lieve meid! en de blaauwe boonen vlogen om ons henen, alsof het kapelletjes van *Lucifer* waren. Menig onzer braven beet in het zand; ja, ik had vrij wat geruster naast u in dit uur, zoo als wij met elkander overeengekomen waren, tegenover den pastoor, dan tegenover dit hoekhuis gestaan, dat, naar het scheen met Luiksche duivels opgevuld was. Ik ben soldaat. Wij geraakten dan ook niet gemakkelijk, maar de eer gaat voor alles, in de

A

rue royale, alwaar bij het eerste schot, dat ik daar binnen deed ik duidelijk zag, dat ik eenen rebel getroffen had. De kerel wentelde zich als een sperwer in het slijk, die uit de hoogte gevallen was en beet in eenen der straatsteen, die zij hier en daar nagenoeg twintig voeten hoog opgeworpen hadden. Het was een *koninklijk* schot, dat ik ten eerste in de *koninklijke* straat deed, die nu mooi onder den voet ligt. Nu, men had de rebellen lang genoeg gespaard. De laatste dagen, in het veld gekantonneerd zijnde; en dat werkeloos, schenen ons eeuwen toe; maar, God lof! de order kwam; dat wij op zouden trekken. De moedige kameraden hieven een *hoezee!* aan. De trommels werden geroerd, de trompetten staken, de jagers bliezen op hunne horens en nimmer hebben rossini's geliefkoosde instrumenten mijn oor meerder gestreeld, dan toen zij ons aankondigden, dat wij voorwaarts gingen. Mijne patroontasch heb ik gekust. Het geweer aan mijne borst gedrukt, alsof het een kleinood was, *u bij voorbeeld*. Zoo ging het moedvol, met de streeplende hoop te zullen verwinne, voorwaarts, onder het geroep van: *« leve de Koning!»* Vergeef mij dat ik in dit oogenblik zelfs niet aan u dacht, Het goede vaderland van muiters te bevrijden, was ons aller leus, en zoo sloten wij ook onze gelederen, toen men langs den koninklijken weg *Brussel* binnenrukte. De wederstand was verschrikkelijk; de rebellen vochten als dolzinnigen.

Een deel was beschonken ; wij daarentegen hadden slechts een mondje vol genomen , en daar was kruid in. Dat versta je niet, bruidje! niet waar? maar, dat zal ik u later wel eens vertellen, als ik u weder in mijne armen sluit, misschien wel *gedecoreerd*, want ik heb een huis helpen innemen, waarin de rebellen zich genesteld hadden; ik vloog het eerste den trap op. Op de bovenste verdieping gekomen zijnde, loste men eene pistool op mij, maar miste, daar mijn wel aangebragte bajonetsteek, den rebel den trap deed afrollen. Het was een echte Luiksche zwarte jager; maar hij had, naar het scheen, geen *vrijkogel* meer. De aanvoerder vermeesterd zijnde, werd een twintigtal der zich daar binnen bevindenden spoedig gevangen genomen en afgemaakt. Bijna alle huizen in de *koninklijke straat* waren doorgeslagen, zoodat men van het eene in het andere konde geraken. Elk huis was op zich zelve eene vesting, waarlangs wij moesten trekken en dat al vechtende, tot bij den ingang van het park. Uit het huis, *belle vue* genaamd, en dat daar tegenover, werd door de miteurs, die ook hetzelfde bezet hadden, zoo verschrikkelijk gevurd uit de ramen en overal gemaakte openingen, dat wij door het kanonvuur alleen deze sterkten hebben kunnen overmeesteren en in puin doen verkeeren. Welhaast zal de geheele stad door raddraaijers en spoorlooze rebellen, het graauw ten prijs gegeven een puinhoop zijn.

Nu rukten wij al vechtende verder voort tot aan den mond van de *Place royale*. Aldaar hadden wij weder te kampen met de rebellen, die *le Café de l'Amitié* en *Belle vue* hadden ingenomen, en van daar een verschrikkelijk vuur aanrigteden. Alle booze geesten schenen vereenigd, om ons, lieve bruid! om hals te brengen; maar niettemin gelukte het ons de hoogte volkomen meester te worden. De eerste aanval van de hooge zijde der stad is het beste gelukt, die welke in de lage stad plaats vonden, zoo als ik van hooren zeggen heb, waren minder gelukkig, want van die zijde heeft men onze brave soldaten het *oranjelint* als vredeteeken vertoonende, verschalkt, binnen gelokt, en alzoen verraderlijk en moorddadig aangevallen. Die verraders noemden zich eerst *Brusselaren*.

Den nacht van den 24sten op den 25sten is het nog al rustig geweest. Nu, men had ons werk genoeg gegeven, maar in den morgen is het er weder op los gegaan. Ik weet u voor als nog weinig van de benedenstad te verhalen, waarbinnen het er vreesselijk moet uitzien. Dikwerf zag ik er vlammen uit opstijgen; maar als er een paar fiksche ronde blaauwe boonen met wat *mitraille* van onze hoogte naar beneden werd afgezonden, schenen de muiters dan toch wat omzigtiger te werk te gaan, en nestelden zich weder binnende huizen en kelders, welke hen tot verschansingen dienden, om, daarin geslopen, onze voor-

waarts rukkende kameraden te verschalken, maar spoedig hadden wij hen in den neus. De heme! weet nogtans, hoe vele braven van ons in dezen voortdurend bloedigen strijd gevallen zijn. Nu, lieve meid! onze schrijver, die zich in ons midden bevindt en zich gisteren avond, nevens eene trom gezeten, onledig heeft gehouden, om eenige brieven voor ons te schrijven, valt de pen van vermoeijenis uit de hand. Hoe u dezen geworden zal, en wanneer, is raadselachtig; want men zegt dat alle communicatie nog afgesneden is, en de brief is te groot om dien met eene *dwif* te *expedieren*. Ik hoop, dat spoedig eene *rededwif* uit het hoofdkwartier tot uwent zal kunnen afgezonden worden.

Uw

Brussel, den 24ste Sept.

KAREL.

Schrijven van een in Brussel gebarricadeerd winkelmisje aan hare tante, Mad. ESOUFLE, marchande de modes, naar s' Hage gevlugt.

Ma chère tante!

Ik *respireer* nog en ik weet zelve niet hoe, in het midden der puinhoopen van *Brussels* verwoeste huizen. Ach! als gij wist wat uwe *trixax*, nadat gij het magazijn in de straat *Made-*

laine verlaten hadt, wedervaren was, gij hadt bloedige tranen geweend omtrent het lot van uw ongelukkig winkelmeisje, dat gij van hier naar *s' Haga* vluchtende, aan haar zelve hebt overgelaten. No. 1, na uw vertrek zijn al die kleine *barricades* die ons, zoo hinderlijk in de straten waren en waarover ik u heb geholpen om de *Willemspoort* te bereiken, versterkt en verhoogd met wagens, karren, houten blokken en al wat men maar grijpen en vangen kon. No. 2, hebben zij uw magazijn zoo *gebarricadeerd* en het mijne daarnevens, dat ik niet heen of weder kon, en altoos riepen zij *j'ai soif*. Ik heb alles gegeven, wat ik had aan de kollektanten van de *garde urbaine*, maar gij weet, dat ik niet veel meer in de lade had. Na de *fêtes* en *rejouissances* heb ik voor geen gulden verkocht; geene enkele *foularde*, als een driekleurige voor eenen vaandel der rebellen, en dat nog op krediet. Nu, die vlag waait nu op de hel. No. 3, de geheele benedenstad, waar ook nog al van uwe *pratiques* wonen, die op het boek stonden, was die hel, en weg is onze *créance*; maar, wat is dit alles zoo lang *gebarricadeerd* tusschen *Luikenaars* en *Walen*, heb ik alles verloren. Wie kan zulke rebellen wederstand bieden, men moet wel. No. 4, men heeft zelfs mijn bed uit het huis gesleept, en de kamenier van mevrouw d'hoogvorst, die zich bij haren minnaar in de laagte van de stad *gerefuseerd* heeft, beweert, dat het gediend zoude heb-

ben om de kogels in de *barricades* te smoren. No. 5, uwe porseleinen schoorsteenvazen hebben de rebellen als bierkannen gebezigd. Alle voorhanden zijnde papieren zijn tot patronen gebruikt. Uw magazijn is aan een *citadel* gelijk. Ik ben naar de hoogte van de stad gevlugt en heb mij in de armen van eenen braven granadier geworpen, den eersten *moustache* dien ik zag, welke zijn leven feil gaf ter beteugeling der rebellen. Ik heb hem alles willen geven, *le pau qui me restait*; maar hij sloeg alles af, en verliet de plaats van eer niet, nadat hij mij achter de artillerie geplaatst had. Daar trof ik marketentsters aan, moedig als de soldaten; die zij *courage*-teugen toereikten. Welk een schouwspel! welk eene partijwoede is er daargesteld. Nu, ik heb de *scene* op de markt in het meisje van *Portici* in natura zien spelen. Ik was gisteren nog *sprakeloos* van schrik, maar op de hoogte van *Schaerbeek* op eenen vrijen grond heb ik eenen brigadier en eenen fourier toch beurtelings te woord kunnen staan. Ho! wanneer ik u *nommersgewijze* alles zoude schrijven, wat mij ongelukkige wedervaren is, dan zoudt gij uitroepen; het is een meisje van *ijzer* en *staal*; begrijp eens na zoo geteisterd te zijn door de rebellen, nu in het midden van het hoofdkwartier als zoetelaarster *geëmployeerd*. Zoo op het oogenblik hoor ik vertellen, dat de straat van *Madelaine* met lijken is opgevuld. *Oh mon Dieu!* wat hebben wij die anders gekend. Hoe

bloeiende was zij nog voor twee maanden opgevuld met rijke vreemdelingen, die onze stad bezochten en onze *chiffont* duur betaalden. De lieve hemel weet, wanneer ik te huis kom. Gij begrijpt wel, dat ik als legermeisje geene *vapeurs* meer krijg, als een *moustache* mij onder de oogen ziet. Nu, aan geld en moed ontbreekt het mij nogtans niet. De knecht van eenen Adjutant, die naar 's Hage gaat, zal u deze *ma chère tante ESOUFLÉ*, overhandigen, indien de muitende landloopers hem niet onderweg *soufleren*, zoo als het reeds met velen het geval geweest is. Adieu!

THERÈSE RÉSTANCE.

Schaerbeke, den 25ste Sept. 1830.

Schrijven van ISAAK aan zijne memmele RACHEL.

Away, lieve memmele! wat zit ik me hier in de *predouille*. Je weet, ik heb me dienst staan te nemen om een beetje handgeld, op hand te krijgen. Leeg was die hand al, toen ik mijne kameraden op mijne welkomst had laten drinken, en we zijn dadelijk opgemarscheerd. Wie dacht dat er oorlog zoude komen, tusschen den mensch en zijn naasten in het lieve vaderland, ik, die dacht als goed baardschraper slechts het regiment

te behoeven te scheren en niet de rebellen, nu, sta ik je het geweer op den schouder te dragen, heb 's nachts zoo als de kinderen *Israël* in de woestijn onder den blooten hemel geslapen, bange nachten doorgestaan, kommaiesbrood gegeten, slootwater gedronken om den dorst te lesschen, en de kleeren gescheurd tusschen de struiken. Ach! jou **ISAAKJE**, kindeke **ABRAHAMS**, heeft veel geleden, meer als koren op het veld. De lieve hemel teistert dat slechts ten beste met hagelsteen, opdat de boer zoude kunnen klagen; maar die steenen smelten en de straatsteenen niet, die zij uit dat gebouw ons naar den kop smeten. Zij hebben wonden en builen achtergelaten. Ik heb er een voor mijn voorhoofd, die niet voor de poes is, en als mijn **ESTHER** nog leefde, dan zouden mijne makkers er raar van opzien. *Enfin!* zij weten nu allen wie het mij gebakken heeft en dat **ESTHER** in **ABRAHAMS** schoot ligt, wie weet hoe spoedig ik haar sta op te zoeken, want zij schieten hier met blaauwe boonen of de twaalf een cent kosten; maar ik blaas weerom, versta je! zoo noemt mijn kapitein mij ook den dapperen **ISAAK**. Dien armen kapitein! hebben ze ook in zijn been geschoten; hij loopt nu kwalijk voor het front. Zeg het de bureu, opdat zij voor **ISAAK** bidden; en kom ik te vallen, dan kan ik niet meer schrijven, dat begrijp je, mimmele! Die **DE POTTER** heeft me daar een mooi potje weten te

vuur te zetten; maar de groote noble hoop heeft zich al gebrand.

Een van de *courriers*, die hij en anderen *souflee*de, is nu *gesouflee*d; en ik sta je te zeggen, hij zit op een schip met een blok aan het been. Nog anderen zijn er gepakt. Wanneer ik uit het gedrang los zal komen, zal het een wonder wezen, en sta ik te kunnen te vallen; zeg dan, daar ik het je dan toch niet schrijven kan, mijn zoon *ISAÏA* heeft zich voor de goede zaak opgeofferd. Al begraven ze mij niet in *Amsterdam*, laten de burens mij in hante gedachten reinigen van al mijne zonden en eenen grafsteen voor mij op het kerkhof aan de laagte van den *Hoogendijk* opstaan, want dan ben ik ook in de laagte gestorven, maar men zet er in de hoogte op: Ter nagedachtenis aan den braven *ISAÏA* gestorven den... nu dat zal ik je dan wel nader laten weten, Adieu, beste minne!

ISAÏA.

Brief van een remplaceant aan zijne moeder.

Wel, moederlief! daar ben ik mooi aangeland in de laagte van de stad *Brussel*. Ik ben toch altoos een ongelukskind. De anderen zijn op de

hoogte geraakt; ik in de laagte. Ik stond met mijne kameraden aan de *Vlaamsche poort* en ziet, wij zagen een hoopje Brusselaars en anderen metens hen, die met oranjelinten prijkten. Dat zijn voor het minst goede jongens; dachten wij. De geliefde kleur was de huanne, en vriendelijk verzochten zij ons binnen te komen. Ontelbaarvoorders verleenden aan die uitnoodiging gehoor en wij halzen volgden, ofschoon ik, liever eens alvorens had willen vuren, zooals de andere brave kameraden van de hoogte deden. Nu dachten wij getrakteerd te worden als rustfijerstellers op een lietertje hier, door die weelmeenende vrienden; maar vrienden van den saton waren het moeder! want ter naauwernood de straten binnengetrokken zijnde, vielen zij ons onverhoedsaart. Verwoed door; zalk een snood beteld vochten wij als leeuwen en het gelukte ons weder de poorten te bereiken; maar menig brave kameraad schoot er het hachtje bij in. Toen is de stad beschoten geworden; een deel geraakte in lichtelauje vlam en de verwarring was algemeen. Ja, JAN stadoon zoo als gij mij noemdet, omdat ik mijn geheele leven zin in de dienst heb gehad, heeft wat gezien en ondervonden. Maar ik huil niet; dat moet je niet denken, moeder! Zeg aan vader; dat ik haar vooreerst niet zal kunnen trouwen; want men heeft uit eenen kelder van onderen op een schot op mij gedaan.... Nu, die omstandigheid zal ik haar wel nader vertellen; maar zij behoefte

daarom nog geen *remplacant* voor mij te nemen. JAN SLADOOD, zal het, ofschoon gewond wel weder klaren. Nu die jonge heer; voor wien ik *remplaceer*, is er goed afgekomen, maar hoor moeder! gij moet bij dien heer nu niet gaan huilen en zeggen: „ach wat heeft mijn zoon het erg, en wat zal hem nog gebeuren,” niets van dit alles, ik ben vol moed zoo als al de braven en het is immers mijn vrije wil geweest. Ik heb te *Waterloo* ook gestaan en Fransch kruid geroken en tart het Belgische der muitelingen. Wij geven hen voortdurend snuifjes en laten hen zeer veel kogels eten. en zij zullen ten laatsten hunne maag wel overladen; maar zich voortdurend in hoeken, gaten en kelders nestelende, kan men hen niet altoos raken, en zoo moet men de looden pap soms tot eene gunstiger gelegenheid bewaren; het is een helsche groep daar binnen. De rebellen schijnen er als door den satan ingeworteld te zitten met vreemdelingen en *chefs* aan hun hoofd, die met beleid te werk gaande, ieder huis in eene sterkte hervormd hebben. Overal vormen zij dagelijks nieuwe sluipwegen; kortom, zij spelen met den *satan* in een potje en de kans blijft dus zoo lang onzeker tot dat men er toe overgaat, om de stad in eens af plat te schieten; het gespuis te verdelgen, daar de goede welmeenende burgers, die dan toch ook eenmaal binnen *Brussel* waren grootendeels de stad uit zijn gevlugt. Ons *corps* is nu ook op eenen kleinen afstand terug getrokken. Nu, lieve

moeder! ben ik in de gelegenheid u later te schrijven, ik zal het doen.

JAN WILLEM PR.

Een latere brief van eenen Artillerist.

Oude kameraad! gij weet ik behoor tot die oude jongens, die menig patroon heeft afgebeten, maar nooit heb ik mij zoo geërgerd dan hier in die rebellen stad, waar ik een van de eersten door de *Schaerbeeksche* poort ben binnen getrokken. Het heeft veel bloed gekost, zoo als gij uit de Couranten zult gelezen hebben, alvorens wij de hoogte der stad bereikt hadden, en dat altoos nog zonder veel voordeel op de rebellen te behalen. De kogels vlogen uit alle huizen, ja, ik durf haast zeggen: het regende kogels, en dikwerf was ik genoodzaakt om met mijne brave kameraden de stukken te verlaten en met de sabel in de hand die binnen te storten en de zich daarin bevindende munitie over de kling te jagen. Ik was getuige, dat een mijner kameraden met een Brabandsch vrouwspersoon in worstelstrijd geraakt zijnde, genoodzaakt was kamp te geven. Maar ziende dat het met zijn leven gedaan was, riep hij, « nu dan moet ik sterven. Gij zult het dan ook en zijne laatste krachten inspannende, sleepte hij haar naar een venster en wierp zich met haar, die zich

aan hem geslacht had , buiten hetzelfde ; beiden vielen dood. Ik was ooggetuige , dat een *sappeur* bij het koffij huis de *Pamitié* , na zijnen plicht volbragt te hebben , daar post vattende , tweemaal op hem had laten vuren door eenen rebel die hem nochtans miste ; maar eensklaps dien satan in het oog krijgende , greep hij hem uit het midden eener vechtende drom , sleepte hem voor het front en hieuw hem woedend in een slag met zijne bijl den kop af , zoodat hij eenige yoeten ver van den romp vloog. Meerdere bloedige tafereelen van dien aard zoude ik u kunnen schetsen , maar de ijselijkheden , waarvan ik ooggetuige was , zijn te menigvuldig om op te sommen , en daar wij dan , hoe wakker ook , te vergeefs beproefd hebben de vuurroeren der rebellen tot zwijgen te brengen en daar op het onverwachts het *koninklijk paleis* in den brand is gevlogen , hebben wij de hoogte van de stad den 26sten 's avonds door eene massa volks aangevallen , verlaten en zijn naar *Dieghem* geweken , de stad aan haar lot overlatende , die nagenoeg verwoeste stad , omtrent welker lot nu wel nader beslist zal worden , waartoe ware het ook noodig toch in dit uur de stad , met rebellen opgevuld , niet kunnende vermeesteren , meerder trouwe soldaten aan hunne woede op te offeren. De konijnen gelijk , door graven zij nagenoeg al de straten en huizen ik herhaal het ieder huis was eene citadel op zich zelve , en daar geregelde troepen in die hollen den

satan gewijd, niets konden uitrigten, heeft mij zulks dusdanig geërgerd, dat ik de langste haren uit mijne *moustache* heb gerukt, want gaarne had ik mijn leven veil gegeven, ware slechts daardoor de woede dier muitelingen beteugeld geworden door onze moedige krijgslieden, die alle gevaren tarten ter herstelling van *rust* en *vrede*. Jammervol in ellende gedompeld, hebben wij nog menig landgenoot in het midden dier puinhoopen aange troffen. Eene familie, wier naam ik niet heb hooren noemen, had eerstens uren lang in eenen kelder onder een huis aan het park gelegen, gesmacht, van alle levensmiddelen ontbloot, zij gaven zulks aan twee onzer braven, die daar langs kwamen te kennen, die dan ook de hand ter hunner bevrijding booden, en geraakten alzoo gelukkigerwijze buiten de stad, vertoefden, bij eenen boer in derzelver nabijheid, en kwamen onder geleide van den onzen met een transport gekwetsten te *Vilvoorden*. Hunnen weg naar *Holland* vervolgende. Ik heb van hooren zeggen dat een Hollander het gewaagd heeft, om laatsleden vrijdag *Brussel* binnen te gaan, tusschen de puinhopen en de rebellen rond te waren en dat het hem niet zonder veel moeite gelukt was zich met nog eenige daar bevindende bekenden de hoogte weder te bereiken, waar wij alstoen nog post vatteden. Een der *chefs* van de rebellen zoude op zijne ronde verklaring, dat hij een Hollander was hem een vrij geleide tot hunnen laat-

sten uitgezette post gegeven hebben, en zoo geraakte hij spoedig met de zijnen in het hoofdkwartier van den prins. Vaarwel oude makker! God zij met u en ons.

Dieghem,
den 27 Sept.

LODEWIJK.

NB. De boeren ten platten lande hebben het er niet meer op, dat eenige *individu's* op de markt *vive de liberteijs!* roepen; want, die rebellen nemen de *liberteijs* de handen in hunne zakken te steken. Zoo hebben de boeren nog onlangs wederkeerig de *liberteijs* genomen, die schreeuwers met stokken te verjagen, en zoo werd de markt van die vagebonden gezuiverd.

TE AMSTERDAM, bij
ANTON GRAMER & Co.
Prinsengracht over de Kruisstraat, N°. 170.

Prijs 25 Cents. Voor de geabonneerden op het
Maandwerk: *De Arke Noach's*, 20 Cents.

